

Președintele Thomas S. Monson

Profeti care să ne îndrume

În urmă cu câțiva ani, stăteam în încăperea din Templul Salt Lake în care Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli se întâlnesc o dată pe săptămână. M-am uitat la peretele care era față în față cu Prima Președinție și, acolo, am observat portretele fiecărui președinte al Bisericii.

În timp ce mă uitam la ei, predecesorii mei – începând cu profetul Joseph Smith (1805-1844) și terminând cu președintele Gordon B. Hinckley (1910-2008) – mi-am spus: „Cât de fericit sunt pentru îndrumarea fiecăruia dintre ei”.

Ei sunt bărbați minunați care nu au șovăit niciodată, nu s-au clătinat niciodată și nu au eșuat niciodată. Sunt oameni ai lui Dumnezeu. Când mă gândesc la profetii din zilele noastre pe care i-am cunoscut și i-am iubit, îmi aduc aminte de viața lor, de trăsăturile lor de caracter și de învățăturile lor inspirate.

Când m-am născut, președintele Bisericii era președintele Heber J. Grant (1856-1945). În timp ce cuget asupra vieții și învățăturilor sale, cred că trăsătura de care președintele Grant a dat dovadă întotdeauna este perseverența – perseverența în acele lucruri care sunt bune și nobile.

Președintele George Albert Smith (1870-1951) a fost președintele Bisericii când am slujit în calitate de episcop al episcopiei mele din orașul Salt Lake. El a observat că există o luptă acerbă între Domnul și dușmanul Său. „Dacă vei sta de partea Domnului”, ne-a învățat el, „vei fi sub influența Sa și nu vei avea dorința de a face rău”.¹

În anul 1963, am fost chemat să slujesc ca membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli de președintele David O. McKay (1873-1970). Prin modul în care și-a trăit viața, el ne-a învățat să dăm dovadă de considerație față de ceilalți. „Creștinismul adevărat”, a spus el, „este dragoste în acțiune”.²

Președintele Joseph Fielding Smith (1876-1972), unul dintre cei mai prolifici scriitori ai Bisericii, a avut ca principiu călăuzitor în viața studierea Evangheliei. El a citit scripturile neîncetat și cunoștea învățăturile și doctrinele găsite în paginile lor mai bine decât toți cei pe care i-am cunoscut vreodată.

Președintele Harold B. Lee (1899-1973) a slujit în calitate de președintele meu de țarăș când eram tânăr. Unul dintre citatele lui preferate a fost: „Stați în locuri sfinte și nu vă clintiți”.³ I-a încurajat pe sfinți să fie în armonie cu șoaptele Duhului Sfânt și să reacționeze la acestea.

Cred că principiul călăuzitor din viața președintelui Spencer W. Kimball (1895-1985) a fost devotamentul. El a fost devotat Domnului în mod complet și fără echivoc. A fost devotat și faptului de a trăi conform Evangheliei.

Când președintele Ezra Taft Benson (1899-1994) a devenit președintele Bisericii, m-a chemat să slujesc în calitate de al doilea consilier al său în cadrul Primei Președinții. Dragostea a fost principiul său călăuzitor, citatul său preferat fiind cuvintele Salvatorului: „Ce fel de oameni trebuie să fiți voi? Adevărat vă spun Eu vouă, tot așa cum sunt Eu”.⁴

Președintele Howard W. Hunter (1907-1995) a fost o persoană care a căutat mereu ce era mai bun în ceilalți. El a fost mereu politicos; a fost mereu umil. Am avut privilegiul de a sluji în calitate de al doilea consilier al său.

Președintele Gordon B. Hinckley ne-a învățat să facem tot ce ne stă în putință. El a depus mărturie puternică despre Salvator și misiunea Sa. El ne-a învățat dând dovadă de dragoste. Faptul de a sluji în calitate de prim consilier al său a fost o onoare și o binecuvântare pentru mine.

Salvatorul trimite profeți pentru că ne iubește. În cadrul conferinței generale din luna octombrie, autoritățile generale ale Bisericii vor avea, din nou, privilegiul de a împărtăși cuvântul Său. Noi abordăm această responsabilitate cu multă seriozitate și umilință.

Cât de binecuvântați suntem pentru că Biserica restaurată a lui Isus Hristos este pe pământ și că Biserica este întemeiată pe stânca revelației! Revelația continuă este elementul vital al Evangheliei lui Isus Hristos.

Fie ca noi să ne pregătim să primim revelație personală, care vine din belșug în cadrul conferinței generale! Fie ca inima noastră să fie plină de hotărâre fermă atunci când ne ridicăm mâna pentru a susține profeții și apostolii în viață! Fie ca noi să fim luminați, înălțați, alinați și întăriți în timp ce ascultăm mesajele lor! Și fie ca noi să fim gata să ne reînoim angajamentul față de Domnul Isus Hristos – față de Evanghelia Sa și față de lucrarea Sa – și să trăim având o hotărâre împăspătată de a ține poruncile Sale și de a îndeplini voia Sa!

NOTE

1. *Învățăături ale președinților Bisericii: George Albert Smith* (2011), p. 193.
2. *Teachings of the Presidents of the Church: David O. McKay* (2003), p. 181.
3. Doctrină și legăminte 87:8.
4. 3 Nefi 27:27.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Președintele Monson ne împărtășește învățăături puternice pe care le-a deprins de la profeții de dinaintea lui. Dânsul ne amintește, de asemenea, că „Salvatorul trimite profeți pentru că ne iubește”. Când slujiți

celor cărora le predați, puteți discuta despre modul în care profeții și apostolii sunt semne ale dragostei lui Dumnezeu față de noi. Puteți împărtăși sfaturi dintr-una dintre cuvântările președintelui Monson din cadrul conferințelor generale din trecut. Invitați pe cei cărora le predați să se pregătească pentru conferința generală recitind cuvântările care i-au inspirat în mod deosebit și i-au ajutat să simtă dragostea Salvatorului.

TINERI

Mulțumim, Ție, Dumnezeul nostru

Ce influență a avut profetul nostru, președintele Thomas S. Monson, asupra voastră? Ce vă veți aminti cel mai mult despre dânsul? Puteți să scrieți în jurnalul vostru despre președintele Monson și viața sa – tot așa cum dânsul descrie în acest mesaj influența fiecărui profet de care *dânsul* își aduce aminte.

Puteți, de asemenea, să alegeți un citat preferat de la el și să-l scrieți într-un loc în care îl veți vedea des, de exemplu pe un dosar pentru școală sau sub forma unui memento în camera voastră. Îl puteți face chiar o imagine grafică care să devină fundalul telefonului vostru! De fiecare dată când vedeți citatul, puteți medita asupra importanței unui profet în viață și vă puteți aduce aminte că el este aici, astăzi, pentru a ne iubi și a ne îndruma.

Puteți descărca melodia imnului „Mulțumim, Ție, Dumnezeul nostru”, de la lds.org/go/9176.

COPII

Profeții ne îndrumă către Hristos

Salvatorul ne oferă profeți pentru că ne iubește. Faptul de a-i urma pe profeți ne ajută să alegem ce e drept. Care sunt două lucruri pe care le puteți face pentru a-l urma pe profet?

Într-o singură inimă

Studiați, rugându-vă, acest material și căutați inspirație pentru a ști ce să împărtășiți. În ce mod le va pregăti înțelegerea scopului Societății de Alinare pe fiicele lui Dumnezeu pentru binecuvântările vieții eterne?

Credință, familie, alinare

Și Domnul l-a numit pe poporul „Său SION pentru că era într-o singură inimă și într-un singur gând și trăia în dreptate; și nu existau săraci printre ei.” (Moise 7:18) Cum putem deveni una?

Vârstnicul M. Russell Ballard, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a spus: „La baza cuvântului englezesc *atonement* (*ispășire*) este cuvântul *one* (*care înseamnă „a fi una”*). Dacă toată omenirea ar înțelege acest lucru, nu ar mai fi niciodată nimeni de care să nu ne pese, indiferent de vârstă, rasă, sex, religie sau poziție socială sau economică. Ne-am strădui să urmăm exemplul Salvatorului și n-am fi niciodată răi, indiferenți, nepoliticoși sau insensibili față de ceilalți”¹.

Președintele Henry B. Eyring, primul consilier în Prima Președinție, ne-a învățat: „Acolo unde oamenii au [Spiritul] cu ei, [se pot] aștepta la armonie... Spiritul lui Dumnezeu nu generează niciodată ceartă (vezi 3 Nefi 11:29)... El aduce pace

interioară și sentimente de înțelegere cu ceilalți”².

Vorbind despre încercări în cadrul familiei, Carole M. Stephens, care a slujit în calitate de primă consilieră în Președinția generală a Societății de Alinare, a spus: „Eu nu a trebuit niciodată să trec printr-un divorț sau prin durerea și nesiguranța care vin când ești părăsită și nu am avut responsabilitatea unei mame care este singură. Nu am trăit experiența pierderii unui copil, a imposibilității de a avea un copil sau a atracției față de persoane de același sex. Nu am avut de îndurat vreun abuz, boală cronică sau vreă dependentă. Acestea nu au fost ocaziile mele de testare...

Dar prin testele și încercările mele... am ajuns să-L cunosc pe Cel care înțelege... De asemenea, am trecut prin toate testele vieții muritoare pe care tocmai le-am menționat din perspectiva unei fiice, mame, bunici, surori, mătuși și prietene.

În calitate de fiice ale lui Dumnezeu care țin legămintele, noi avem prilejul nu doar să învățăm din încercările noastre, ci și să ne unim în empatie și compasiune când sprijinim alți membri ai familiei lui Dumnezeu în încercările lor”³.

Scripturi și informații suplimentare

Ioan 17:20-23; Efeseni 4:15;
Mosia 18:21-22; 4 Nefi 1:15
reliefsociety.lds.org

NOTE

1. M. Russell Ballard, „Ispășirea și valoarea fiecărui suflet”, *Liahona*, mai 2004, p. 86.
2. Henry B. Eyring, „That We May Be One”, *Ensign*, mai 1998, p. 67.
3. Carole M. Stephens, „Dumnezeu ne-a dat o familie”, *Liahona*, mai 2015, p. 11-12.

Aveți în vedere următoarea întrebare:

Cum poate faptul de fi unite să ne ajute să devenim una cu Dumnezeu?